

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การเสนอผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี” ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลจาก 2 ส่วนคือ การใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด จำนวน 262 คน และการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง คดียาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด จำนวน 2 คนโดยแบ่งเนื้อหาการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ต้องขังหญิง ซึ่งแบ่งการนำเสนอต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ภูมิหลังทางสังคมของผู้ต้องขังหญิง
- ตอนที่ 2 ปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง
- ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง
- ตอนที่ 4 สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด
- ตอนที่ 5 ความคิดเห็นทั่วไปภายหลังการพ้นโทษ
- ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการใช้ยาเสพติด

ของผู้หญิง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง

ส่วนที่ 3 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้ต้องขังหญิง

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทางสังคมของผู้ต้องขังหญิง

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21-30 ปี	128	48.9
31-40 ปี	86	32.8
41-50 ปี	41	15.6
51 ปีขึ้นไป	5	1.9
ต่ำกว่า 21 ปี	2	0.8
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่าอายุของผู้ต้องขังหญิง โดยส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ อายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.8 และอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	169	64.5
นนทบุรี	15	5.7
สมุทรปราการ	11	4.2
ปทุมธานี	10	3.8
กาญจนบุรี	5	1.9
สุพรรณบุรี	4	1.5
ราชบุรี	4	1.5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กำแพงเพชร	4	1.5
อยุธยา	3	1.1
ลพบุรี	3	1.1
นครปฐม	3	1.1
ชลบุรี	3	1.1
นครสวรรค์	2	0.8
ร้อยเอ็ด	2	0.8
นครราชสีมา	2	0.8
สุโขทัย	2	0.8
นครศรีธรรมราช	2	0.8
พิจิตร	2	0.8
หนองคาย	2	0.8
ฉะเชิงเทรา	2	0.8
ร้อยเอ็ด	2	0.8
สุโขทัย	2	0.8
มหาสารคาม	1	0.4
ลำปาง	1	0.4
อ่างทอง	1	0.4
สระแก้ว	1	0.4
ประจวบคีรีขันธ์	1	0.4
นครนายก	1	0.4
พิษณุโลก	1	0.4
อุดรดิษฐ์	1	0.4
อุบลราชธานี	1	0.4
สุรินทร์	1	0.4
บุรีรัมย์	1	0.4
ระนอง	1	0.4
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือจังหวัดนนทบุรี คิดเป็นร้อยละ 5.7 และจังหวัดสมุทรปราการ คิดเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
หย่า/แยกกันอยู่	91	34.7
โสด	87	33.2
สมรส	84	32.1
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่หย่า/แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาคือ โสด คิดเป็นร้อยละ 33.2 และสมรส คิดเป็นร้อยละ 32.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	126	48.1
ประถมศึกษา	119	45.4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	9	3.4
ไม่ได้รับการศึกษา	8	3.1
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาคือ ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 45.4 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 3.4 และไม่ได้รับการศึกษา ร้อยละ 3.1

ตารางที่ 4.5
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
อาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	118	45.0
ค้าขาย	88	33.6
พนักงานบริษัท	22	8.4
ไม่มีอาชีพ	16	6.1
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3	1.1
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่าก่อนต้องโทษผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 33.6 พนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.4 ไม่มีอาชีพ ร้อยละ 6.1 และข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 1.1

ตารางที่ 4.6
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
รายได้ต่อเดือนก่อนต้องโทษ

รายได้ต่อเดือนก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
3,001-5,000 บาท	85	32.4
5,001-7,000 บาท	79	30.2
ไม่เกิน 3,000 บาท	66	25.2
7,001-9,000 บาท	22	8.4
9,0001 บาทขึ้นไป	10	3.8
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่าก่อนต้องโทษผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 3,001-5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาคือ 5,001-7,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.2 ไม่เกิน

3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.2 รายได้ 7,001-9,000 บาท ร้อยละ 8.4 และ 9,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามสุขภาพโดยทั่วไป

สุขภาพทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปกติ	211	80.5
มีโรคประจำตัว	51	19.5
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีสุขภาพปกติ คิดเป็นร้อยละ 80.5 และมีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 19.5

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติด

ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 12 เดือน	161	61.5
7-12 เดือน	39	14.9
1-6 เดือน	36	13.7
น้อยกว่า 1 เดือน	26	9.9
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดมาเป็นระยะเวลามากกว่า 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือ 7-12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 14.9 ระยะ 1-6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และน้อยกว่า 1 เดือน ร้อยละ 9.9

ตารางที่ 4.9
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
ประเภทของยาเสพติด

ประเภทยาเสพติดที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ยาบ้า	212	70.20
กัญชา	39	12.91
อื่น ๆ	20	6.62
ยาอี	16	5.30
เฮโรอีน	7	2.32
เคตามีน	4	1.32
สารระเหย	2	0.66
โคเคน	2	0.66
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า คิดเป็นร้อยละ 70.20 รองลงมาคือ กัญชา คิดเป็นร้อยละ 12.91 ยาเสพติดประเภทอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.62 ยาอีร้อยละ 5.30 เฮโรอีน ร้อยละ 2.32 เคตามีน ร้อยละ 1.32 สารระเหย กับโคเคน ร้อยละ 0.66

ตอนที่ 2 ปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

สัมพันธภาพในครอบครัว

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
บุคคลที่อยู่ด้วยก่อนถูกจำคุก

บุคคลที่อยู่ด้วยก่อนถูกจำคุก	จำนวน	ร้อยละ
มารดา	82	22.53
บุตร	62	17.03
คู่สมรส	60	16.48
บิดา	60	16.48
ญาติ	52	14.29
เพื่อน	30	8.24
อื่น ๆ	18	4.95
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่าก่อนถูกจำคุกผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 22.53 รองลงมาคือ บุตร คิดเป็นร้อยละ 17.03 และบิดาและคู่สมรสเท่ากันคือ คิดเป็นร้อยละ 16.48

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
โอกาสทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัว

โอกาสทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
มี	146	55.7
ไม่มี	116	44.3
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 55.7 และไม่มี คิดเป็นร้อยละ 44.3

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
บุคคลในครอบครัวที่เคยใช้ยาเสพติด

บุคคลในครอบครัวที่เคยใช้ยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	150	57.3
มี	112	42.7
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่าของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ไม่มีบุคคลในครอบครัวที่เคยใช้ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 57.3 และมีบุคคลในครอบครัวที่เคยใช้ยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 42.7

ตารางที่ 4.14

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
ความสัมพันธ์กับสามี

ความสัมพันธ์กับสามี	จำนวน	ร้อยละ
ทะเลาะกันบ้างบางครั้ง	118	45.0
ไม่มีสามี	78	29.8
รักใคร่เข้าใจกันดี	28	10.7
อื่น ๆ	25	9.5
ทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ	13	5.0
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่าความสัมพันธ์กับสามีของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ทะเลาะกันบ้างบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ ไม่มีสามี คิดเป็นร้อยละ 29.8 และรักใคร่เข้าใจกันดี คิดเป็นร้อยละ 10.7

ตารางที่ 4.15
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
บุคคลที่ปรึกษาเวลาเผชิญปัญหา

บุคคลที่ปรึกษาเวลาเผชิญปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
บิดา/มารดา	69	26.3
ไม่ปรึกษาใคร	56	21.4
เพื่อน	48	18.3
ญาติพี่น้อง	47	17.9
สามี	37	14.1
อื่น ๆ	5	1.9
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่าบุคคลที่ปรึกษาเวลาเผชิญปัญหาของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่คือ บิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือ ไม่ปรึกษาใคร คิดเป็นร้อยละ 21.4 และเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 18.3 ตามลำดับ

อิทธิพลของเพื่อน

ตารางที่ 4.16
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามเพื่อนสนิท

เพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
มี	197	75.2
ไม่มี	65	24.8
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิท คิดเป็นร้อยละ 75.2 และไม่มีเพื่อนสนิท คิดเป็นร้อยละ 24.8

ตารางที่ 4.17

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามอาชีพของเพื่อน

อาชีพของเพื่อน	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไปไม่แน่นอน	119	45.4
อาชีพเป็นหลักแหล่งมั่นคง	47	17.9
ไม่มีเพื่อน	32	12.2
ว่างงาน/ไม่ประกอบอาชีพ	27	10.3
อื่นๆ	24	9.2
ประกอบอาชีพไม่สุจริต	13	5.0
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.17 พบว่าอาชีพของเพื่อนผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่คือ รับจ้างทั่วไปไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมาคือ อาชีพเป็นหลักแหล่งมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 17.9 และไม่มีเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 12.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามเพื่อนหรือบุคคลที่คุ้นเคยกระทำผิดกฎหมายหรือถูกจำคุก

เพื่อนหรือบุคคลที่คุ้นเคยกระทำผิดกฎหมายหรือถูกจำคุก	จำนวน	ร้อยละ
มี	162	61.8
ไม่มี	100	38.2
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนหรือบุคคลที่คุ้นเคยกระทำผิดกฎหมายหรือถูกจำคุก คิดเป็นร้อยละ 61.8 และไม่มีเพื่อนหรือบุคคลที่คุ้นเคยกระทำผิดกฎหมายหรือถูกจำคุกคิดเป็นร้อยละ 38.2

ตารางที่ 4.19
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามการถูกบังคับ
หรือชักชวนจากเพื่อนให้ใช้ยาเสพติด

การถูกบังคับหรือชักชวนจากเพื่อนให้ใช้ยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	176	67.2
เคย	86	32.8
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยถูกบังคับหรือชักชวนจากเพื่อนให้ใช้ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 67.20 รองลงมาคือ เคย คิดเป็นร้อยละ 32.8

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

ตารางที่ 4.20
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามการเผยแพร่
ข่าวสารเรื่องโทษและโทษภัยของสารเสพติดจะ
ทำให้การเสพยาเสพติดลดลง

การเผยแพร่ข่าวสารเรื่องโทษและโทษภัยของสาร เสพติดจะทำให้การเสพยาเสพติดลดลง	จำนวน	ร้อยละ
มีผล	167	63.7
ไม่มีผล	95	36.3
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเผยแพร่ข่าวสารเรื่องโทษและโทษภัยของสารเสพติดจะมีผลทำให้การเสพยาเสพติดลดลง คิดเป็นร้อยละ 63.7 และไม่มีผลทำให้การเสพยาเสพติดลดลง คิดเป็นร้อยละ 36.3

ตารางที่ 4.21

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามข่าวสารที่ได้รับ

ข่าวสารที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	195	74.4
เพื่อน	40	15.3
หนังสือพิมพ์	16	6.1
อื่น ๆ	8	3.1
วิทยุ	3	1.1
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาคือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม

ความถี่ของข่าวสารที่ได้รับ

ความถี่ของข่าวสารที่ได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับทราบบ้างเป็นบางครั้ง	162	61.8
เป็นประจำอาทิตย์ละครั้ง	53	20.2
ได้รับทราบบ้างเล็กน้อย	41	15.6
ไม่ทราบเลย	6	2.3
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ได้รับทราบข่าวสารบ้างเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาคือ เป็นประจำอาทิตย์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.2 ได้รับทราบบ้างเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.6 และไม่ทราบเลย ร้อยละ 2.3

สภาพแวดล้อม (ที่อยู่อาศัย)

ตารางที่ 4.23

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามลักษณะ
สภาพแวดล้อมของชุมชนที่อยู่อาศัย

ลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
เป็นแหล่งเสฟและค้ายาเสฟติด มีสภาพเป็นชุมชนแออัดหรือหมู่บ้านที่ติดกัน	142	54.2
ไม่มีสภาพเป็นแหล่งเสฟและค้ายาเสฟติด เนื่องจากเป็นชุมชนค่อนข้างมีฐานะ	120	45.8
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่าสภาพแวดล้อม (ที่อยู่อาศัย) ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่เป็นแหล่งเสฟและค้ายาเสฟติด มีสภาพเป็นชุมชนแออัดหรือหมู่บ้านที่ติดกัน คิดเป็นร้อยละ 54.2 รองลงมาคือไม่มีสภาพเป็นแหล่งเสฟและค้ายาเสฟติด เนื่องจากเป็นชุมชนค่อนข้างมีฐานะ คิดเป็นร้อยละ 45.8

ตารางที่ 4.24

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกอาชีพของเพื่อนบ้านใกล้เคียง

อาชีพของเพื่อนบ้านใกล้เคียง	จำนวน	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไปไม่แน่นอน	128	48.9
ประกอบอาชีพสุจริต	65	24.8
ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งมั่นคง	54	20.6
ว่างงานไม่มีอาชีพมั่วสุมอยู่กับอบายมุข	8	3.1
อื่น ๆ	4	1.5
ประกอบอาชีพไม่สุจริต	3	1.1
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่าเพื่อนบ้านใกล้เคียงของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปไม่แน่นอน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพสุจริต คิดเป็นร้อยละ 24.8 และประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งมั่นคง คิดเป็นร้อยละ 20.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
สถานที่ที่อาศัยก่อนถูกจับ

สถานที่ที่อาศัยก่อนถูกจับ	จำนวน	ร้อยละ
เช่าอาศัย	101	38.5
บิดา/มารดา	62	23.7
ตนเอง	35	13.4
ญาติพี่น้อง	27	10.3
อื่น ๆ	20	7.6
เพื่อน	17	6.5
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.25 พบว่าก่อนถูกจับผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่เช่าอาศัยด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ บิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 23.7 และญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

สภาวะทางเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.26

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามปัญหาการเงิน

ปัญหาการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
มี	193	73.7
ไม่มี	69	26.3
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.26 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาคือ ไม่มีปัญหาทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 4.27

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามปัญหาหนี้สิน

ปัญหาหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
มีหนี้สิน	141	53.8
ไม่มีหนี้สิน	121	46.2
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.27 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ ไม่มีหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 46.2

ตารางที่ 4.28
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามรายได้ของ
ครอบครัวเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน

รายได้ของครอบครัวเพียงพอกับค่าใช้จ่าย ในสภาพสังคมปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เพียงพอ	186	71.0
เพียงพอ	76	29.0
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.28 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 71.0 และมีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน คิดเป็นร้อยละ 29.0

ตอนที่ 3 ปัจจัยภายในที่นำไปสู่การใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

ทัศนคติต่อยาเสพติด

ตารางที่ 4.29

ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตาม

ทัศนคติต่อยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

ทัศนคติต่อยาเสพติด	ความถี่ (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก			
1. ยาเสพติดเป็น อันตรายต่อร่างกาย	142 (54.20)	112 (42.74)	4 (1.53)	3 (1.15)	1 (0.38)	4.49	0.63	เห็นด้วย
2. ยาบ้าเป็นยาเสพติด ชนิดหนึ่ง	133 (50.76)	116 (44.27)	3 (1.15)	7 (2.67)	3 (1.15)	4.41	0.75	เห็นด้วย
3. ผู้มีสติมั่นคง สามารถเลิกยาเสพติด ได้	106 (40.46)	115 (43.89)	25 (9.54)	12 (4.58)	4 (1.53)	4.17	0.89	เห็นด้วย
4. ปัญหาอาชญา กรรมในปัจจุบันเป็น ผลมาจากที่คนใช้ ยาเสพติด	95 (36.26)	98 (37.40)	35 (13.36)	29 (11.07)	5 (1.91)	3.95	1.05	เห็นด้วย
5. การใช้เสพติดทำให้ เป็นที่รังเกียจของ สังคม	84 (32.06)	103 (39.32)	42 (16.03)	25 (9.54)	8 (3.05)	3.88	1.06	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ทักษะต่อยาเสพติด	ความถี่ (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง มาก			
6. อาการของคนขาดยาจะคลุ้มคลั่ง ไม่สามารถควบคุมตนเองได้	64 (24.43)	96 (36.64)	57 (21.76)	41 (15.65)	4 (1.53)	3.67	1.06	เห็นด้วย
7. การใช้ยาเสพติดช่วยให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	16 (6.11)	57 (21.76)	61 (23.28)	91 (34.73)	37 (14.12)	3.29	1.14	ปานกลาง
8. การใช้ยาเสพติดทำให้มีเพื่อนมาก	10 (3.82)	72 (27.48)	64 (24.43)	85 (32.44)	31 (11.83)	3.20	1.09	ปานกลาง
9. การใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราวไม่ทำให้ผู้เสพเกิดอาการติดสารเสพติด	21 (8.02)	93 (35.49)	50 (19.08)	81 (30.92)	17 (6.49)	2.92	1.11	ปานกลาง
10. การใช้เสพติดทำให้สนุกสนานครั้นเครง	24 (9.16)	104 (39.70)	53 (20.23)	61 (23.28)	20 (7.63)	2.80	1.13	ปานกลาง
รวม						3.68	0.99	เห็นด้วย

หมายเหตุ: ข้อความเชิงบวก ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6

ข้อความเชิงลบ ข้อ 7, 8, 9, 10

จากตารางที่ 4.29 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะต่อยาเสพติด พบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีทักษะต่อยาเสพติดที่ถูกต้อง โดยผู้ต้องขังหญิงมีทักษะเห็นด้วยคือ ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย รองลงมาคือ ยาบ้าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง และผู้มีสติมั่นคง สามารถเลิกยาเสพติดได้ ผลการศึกษสามารถแยกประเด็นได้ดังนี้

ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 96.94 ปานกลางร้อยละ 1.53 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 1.53 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.49 มีแนวโน้มเห็นด้วย

ยาบ้าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 95.03 ปานกลางร้อยละ 1.15 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 3.82 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.41 มีแนวโน้มเห็นด้วย

ผู้มีสติมั่นคงสามารถเลิกยาเสพติดได้ พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 84.35 ปานกลางร้อยละ 9.54 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 6.11 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 4.17 มีแนวโน้มเห็นด้วย

ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันเป็นผลมาจากการที่คนใช้ยาเสพติด พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 73.66 ปานกลางร้อยละ 13.36 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 12.98 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.95 มีแนวโน้มเห็นด้วย

การใช้ยาเสพติดทำให้เป็นที่รังเกียจของสังคม พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 71.38 ปานกลางร้อยละ 16.03 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 12.59 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.88 มีแนวโน้มเห็นด้วย

อาการของคนขาดยาจะคลุ้มคลั่งไม่สามารถควบคุมตนเองได้ พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 61.07 ปานกลางร้อยละ 21.75 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 17.18 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.67 มีแนวโน้มเห็นด้วย

การใช้ยาเสพติดช่วยให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 27.87 ปานกลางร้อยละ 23.28 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 48.85 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.29 มีแนวโน้มปานกลาง

การใช้ยาเสพติดทำให้มีเพื่อนมาก พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 31.30 ปานกลางร้อยละ 24.43 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 44.27 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.20 มีแนวโน้มปานกลาง

การใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราวไม่ทำให้ผู้เสพเกิดอาการติดสารเสพติด พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 43.51 ปานกลางร้อยละ 19.08 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 37.41 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.92 มีแนวโน้มปานกลาง

การใช้ยาเสพติดทำให้สนุกสนานครั้นแรก พบว่า ระดับความรู้สึกเห็นด้วย ร้อยละ 48.86 ปานกลางร้อยละ 20.23 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 24.91 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.80 มีแนวโน้มปานกลาง จากการศึกษาโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อยาเสพติด ในแต่ละข้อพบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.68 และพิจารณาเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดใน คือ ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 4.49 รองลงมาคือ ยาบ้าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.41 และค่าเฉลี่ยอันดับที่ 3 ผู้มีสติมั่นคงสามารถเลิกยาเสพติดได้ มีค่าเฉลี่ย 4.17 และค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุดคือ การใช้ยาเสพติดทำให้สนุกสนานครั้นแรก มีค่าเฉลี่ย 2.80

บุคลิกภาพของผู้เสพ

ตารางที่ 4.30

ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตามบุคลิกภาพของผู้ต้องขังหญิง

บุคลิกภาพของผู้เสพ	ความถี่ (ร้อยละ)			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
1. ท่านมักเป็นผู้นำกลุ่ม	48 (18.32)	82 (31.30)	132 (50.38)	2.32	0.77	ไม่แน่ใจ
2. ท่านมักคิดจนนอนไม่หลับ	130 (49.62)	47 (17.94)	85 (32.44)	2.17	0.89	ไม่แน่ใจ
3. ท่านมักมีข้อแก้ตัวทันทีเมื่อถูก วิจารณ์	77 (29.39)	90 (34.35)	95 (36.26)	2.07	0.81	ไม่แน่ใจ
4. ท่านชอบอยู่คนเดียว	100 (38.17)	63 (24.05)	99 (37.79)	2.00	0.87	ไม่แน่ใจ
5. ท่านมักมีอาการเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผลบ่อย ๆ	100 (38.17)	63 (24.05)	99 (37.79)	2.00	0.87	ไม่แน่ใจ
6. ท่านจะรู้สึกที่ไม่มีความสุข ถ้าต้องพบปะ ติดต่อกับหรือต้อง เข้าสังคมบ่อย ๆ	66 (25.19)	106 (40.46)	90 (34.35)	1.91	0.77	ไม่แน่ใจ
7. ท่านมักคิดฝันในสิ่งที่เป็นไปได้ ไม่ได้เสมอ	85 (32.44)	69 (26.34)	108 (41.22)	1.91	0.86	ไม่แน่ใจ
8. ท่านมีความเห็นว่าตัวท่าน เป็นคนช่างพูด	114 (43.51)	62 (23.66)	86 (32.82)	1.89	0.87	ไม่แน่ใจ
9. ท่านมักอารมณ์เสียเสมอ	79 (30.15)	63 (24.05)	120 (45.80)	1.84	0.86	ไม่แน่ใจ
10. ท่านชอบมีเพื่อนฝูงมาก	134 (51.15)	50 (19.08)	78 (29.77)	1.79	0.88	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

บุคลิกภาพของผู้เสพ	ความถี่ (ร้อยละ)			\bar{X}	S.D.	แปลผล
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่			
11. ท่านรู้สึกลำบากใจที่จะปล่อยตัวให้สนุกสนานเต็มที่เมื่ออยู่กลางงานรื่นเริง	62 (23.66)	69 (26.34)	131 (50.00)	1.74	0.82	ไม่แน่ใจ
12. ท่านมีความเชื่อมั่นในการกระทำของท่าน	136 (51.91)	91 (34.73)	34 (12.98)	1.60	0.72	ใช่
13. ท่านคิดว่าท่านเป็นคนกระฉับกระเฉง ร่าเริง	158 (60.31)	73 (27.86)	31 (11.83)	1.52	0.70	ใช่
14. ท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ถูกต้อง	197 (75.19)	52 (19.85)	13 (4.96)	1.30	0.56	ใช่
รวม				1.86	0.80	ไม่แน่ใจ

หมายเหตุ: ข้อความเชิงบวก ข้อ 2, 4, 5, 6, 7, 9, 11

ข้อความเชิงลบ ข้อ 1, 3, 8, 10, 12, 13, 14

จากตารางที่ 4.30 จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้เสพ พบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีบุคลิกภาพโดยรวมในลักษณะที่ไม่แน่ใจบุคลิกภาพของตนเอง โดยข้อที่ผู้ต้องขังหญิงรู้สึกว่าเป็นลักษณะบุคลิกของตนเองมากที่สุดคือ รู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นบุคลิกที่ตัวเองคิดว่าใช่ รองลงมาคือ ผู้ต้องขังหญิงคิดว่าตัวเองเป็นคนกระฉับกระเฉง ร่าเริง ซึ่งเป็นบุคลิกที่ตัวเองคิดว่าใช่ และผู้ต้องขังหญิงมีความเชื่อมั่นในการกระทำของตนเอง ซึ่งเป็นบุคลิกที่ตัวเองคิดว่าใช่ ผลการศึกษานี้สามารถแยกประเด็นได้ดังนี้

ท่านมักเป็นผู้นำกลุ่ม พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 18.32 ไม่แน่ใจร้อยละ 31.30 ไม่ใช่ร้อยละ 50.38 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.32 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมักคิดจนนอนไม่หลับ พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 49.62 ไม่แน่ใจร้อยละ 17.94 ไม่ใช่ร้อยละ 32.44 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.17 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมักมีข้อแก้ตัวทันทีเมื่อถูกวิจารณ์ พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 29.39 ไม่แน่ใจร้อยละ 34.35 ไม่ใช่ร้อยละ 36.26 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.07 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านชอบอยู่คนเดียว พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 38.17 ไม่แน่ใจร้อยละ 24.05 ไม่ใช่ร้อยละ 37.79 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.00 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมักอารมณ์เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผลบ่อย ๆ พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 38.17 ไม่แน่ใจร้อยละ 24.05 ไม่ใช่ร้อยละ 37.79 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.00 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านจะรู้สึกว่ามีมีความสุขถ้าต้องพบปะ ติดต่อกับหรือต้องเข้าสังคมบ่อย ๆ พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 25.19 ไม่แน่ใจร้อยละ 40.46 ไม่ใช่ร้อยละ 34.35 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.91 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมักคิดฝันในสิ่งที่เป็นไปได้เสมอ พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 32.44 ไม่แน่ใจร้อยละ 26.34 ไม่ใช่ร้อยละ 41.22 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.91 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมีความเห็นว่าตัวท่านเป็นคนช่างพูด พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 43.51 ไม่แน่ใจร้อยละ 23.66 ไม่ใช่ร้อยละ 32.82 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.89 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมักอารมณ์เสียเสมอ พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 30.15 ไม่แน่ใจร้อยละ 20.05 ไม่ใช่ร้อยละ 45.80 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.84 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านชอบมีเพื่อนฝูงมาก พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 51.15 ไม่แน่ใจร้อยละ 19.08 ไม่ใช่ร้อยละ 29.77 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.79 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านรู้สึกลำบากใจที่จะปล่อยให้สนุกสนานเต็มที่เมื่ออยู่กลางงานจริงจัง พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 23.66 ไม่แน่ใจร้อยละ 26.34 ไม่ใช่ร้อยละ 50.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.74 มีแนวโน้มไม่แน่ใจ

ท่านมีความเชื่อมั่นในการกระทำของท่าน พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 51.91 ไม่แน่ใจร้อยละ 34.73 ไม่ใช่ร้อยละ 12.98 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.60 มีแนวโน้มใช่

ท่านคิดว่าท่านเป็นคนกระฉับกระเฉง ร่าเริง พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 60.31 ไม่แน่ใจร้อยละ 27.86 ไม่ใช่ร้อยละ 11.83 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.52 มีแนวโน้มใช่

ท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ถูกต้อง พบว่า ระดับความรู้สึกใช่ ร้อยละ 75.19 ไม่แน่ใจร้อยละ 19.85 ไม่ใช่ร้อยละ 4.96 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.30 มีแนวโน้มใช่

จากการศึกษาโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพของผู้เสพ ในแต่ละข้อพบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 1.86 และพิจารณาเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือข้อ ท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งไม่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ย 1.30 รองลงมาคือข้อ ท่านคิดว่าท่านเป็นคนกระฉับกระเฉงร่าเริง มีค่าเฉลี่ย 1.52 และ ท่านมีความเชื่อมั่นในการกระทำของท่าน มีค่าเฉลี่ย 1.60 มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ ท่านมักเป็นผู้นำกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 2.32

ตอนที่ 4 สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด

ตารางที่ 4.31

ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตามสาเหตุ
ที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง

สาเหตุที่สำคัญใน การใช้ยาเสพติด	ความถี่ (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่ สุด			
1. อยากรู้ อยากลอง	82 (31.30)	55 (20.99)	79 (30.15)	15 (5.73)	31 (11.83)	3.54	1.31	ปาน กลาง
2. เพื่อความสนุกสนาน	52 (19.85)	79 (30.15)	53 (20.23)	35 (13.36)	43 (16.41)	3.24	1.36	ปาน กลาง
3. มีเรื่องไม่สบายใจ	55 (20.99)	72 (27.48)	56 (21.38)	35 (13.36)	44 (16.79)	3.23	1.37	ปาน กลาง
4. มีแหล่งขาย/มีวัสดุใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย	43 (16.41)	58 (22.14)	64 (24.43)	44 (16.79)	53 (20.23)	2.98	1.36	ปาน กลาง
5. มีปัญหาครอบครัว	45 (17.17)	49 (18.70)	58 (22.14)	41 (15.65)	69 (26.34)	2.85	1.44	ปาน กลาง
6. เพื่อนแนะนำชักชวน	27 (10.31)	34 (12.98)	81 (30.91)	58 (22.14)	62 (23.66)	2.64	1.26	ปาน กลาง
7. ปรารถนาชีวิต/ปรารถ สังคม	33 (12.60)	39 (14.89)	52 (19.84)	55 (20.99)	83 (31.68)	2.56	1.39	ปาน กลาง
8. เพื่อให้ทำงานได้นาน	17 (6.49)	43 (16.41)	70 (26.72)	52 (19.85)	80 (30.53)	2.48	1.26	ปาน กลาง
9. ต้องการตื่นตัวอยู่เสมอ	7 (2.67)	37 (14.12)	86 (32.82)	74 (28.24)	58 (22.14)	2.47	1.07	ปาน กลาง
10. เพื่อการยอมรับจาก กลุ่มเพื่อน	15 (5.73)	26 (9.92)	69 (26.34)	67 (25.57)	85 (32.44)	2.31	1.19	น้อย

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด	ความถี่ (ร้อยละ)					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
11. คิดว่าเป็นเรื่องโก้เก๋	11 (4.20)	27 (10.31)	56 (21.37)	59 (22.52)	109 (41.60)	2.13	1.19	น้อย
12. เพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย	15 (5.73)	21 (8.02)	59 (22.51)	49 (18.70)	118 (45.04)	2.11	1.23	น้อย
13. เพื่อนต่างเพศ (คู่อีก)	14 (5.34)	19 (7.26)	50 (19.08)	76 (29.01)	103 (39.31)	2.10	1.16	น้อย
14. ถูกบังคับ	2 (0.76)	3 (1.15)	20 (7.63)	45 (17.18)	192 (73.28)	1.39	0.74	น้อย
รวม						2.57	1.24	ปานกลาง

หมายเหตุ: ข้อความเชิงบวกทั้งหมด

จากตารางที่ 4.31 สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด ผลการศึกษาสามารถแยกประเด็นได้ดังนี้

สาเหตุอยากรู้้อยากลอง พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 52.29 ปานกลางร้อยละ 30.15 น้อยร้อยละ 17.56 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.54 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุเพื่อความสนุกสนาน พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 50.00 ปานกลางร้อยละ 20.23 น้อยร้อยละ 29.77 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.24 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุมีเรื่องไม่สบายใจ พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 48.47 ปานกลางร้อยละ 21.38 น้อยร้อยละ 30.15 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.23 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุมีแหล่งขายมั่วสุ่มใกล้ที่อยู่อาศัย พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 38.55 ปานกลางร้อยละ 24.43 น้อยร้อยละ 37.02 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.98 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุมีปัญหาครอบครัว พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 35.87 ปานกลางร้อยละ 22.14 น้อยร้อยละ 41.99 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.85 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุเพื่อนแนะนำชักชวน พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 23.29 ปานกลาง ร้อยละ 30.91 น้อยร้อยละ 45.80 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.64 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุประชดชีวิตประชดสังคม พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 27.49 ปานกลาง ร้อยละ 19.84 น้อยร้อยละ 53.67 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.56 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุเพื่อให้ทำงานได้นาน พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 22.90 ปานกลาง ร้อยละ 26.72 น้อยร้อยละ 50.38 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.48 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุต้องการตื่นตัวอยู่เสมอ พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 16.79 ปานกลาง ร้อยละ 32.82 น้อยร้อยละ 50.38 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.47 มีแนวโน้มปานกลาง

สาเหตุเพื่อการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 15.65 ปานกลางร้อยละ 26.34 น้อยร้อยละ 58.01 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.31 มีแนวโน้มน้อย

สาเหตุคิดว่าเป็นเรื่องโก้เก๋ พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 14.51 ปานกลาง ร้อยละ 21.37 น้อยร้อยละ 64.12 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.13 มีแนวโน้มน้อย

สาเหตุเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 13.75 ปานกลางร้อยละ 22.51 น้อยร้อยละ 63.74 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.11 มีแนวโน้มน้อย

สาเหตุเพื่อนต่างเพศ (คูรั๊ก) แนะนำชักชวน พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 12.60 ปานกลางร้อยละ 19.08 น้อยร้อยละ 68.32 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.10 มีแนวโน้มน้อย

สาเหตุถูกบังคับ พบว่า มีระดับความรู้สึกมาก ร้อยละ 1.91 ปานกลางร้อยละ 7.63 น้อยร้อยละ 90.46 โดยมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1.39 มีแนวโน้มน้อย

จากการศึกษาโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของสาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดในแต่ละข้อ พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และพิจารณาเป็นรายข้อมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สาเหตุอยากรู้อยากลอง มีค่าเฉลี่ย 3.54 รองลงมาคือ สาเหตุเพื่อความสนุกสนาน มีค่าเฉลี่ย 3.24 และสาเหตุมีเรื่องไม่สบายใจ มีค่าเฉลี่ย 3.23 ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สาเหตุถูกบังคับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 รองลงมาคือ สาเหตุเพื่อนต่างเพศ (คูรั๊ก) แนะนำชักชวน มีค่าเฉลี่ย 2.10

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นทั่วไปภายหลังการฟื้นฟู

ตารางที่ 4.32

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตาม
ความคาดหวังในอนาคต

ความคาดหวังในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	144	55.0
ไม่แน่ใจว่าจะกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก	112	42.7
กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก	6	2.3
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.32 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจว่าจะกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก คิดเป็นร้อยละ 42.7 และกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามการติดต่อกับ
เพื่อที่รู้จักในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี

การติดต่อกับเพื่อที่รู้จักในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี	จำนวน	ร้อยละ
ติดต่อแน่นอน เพราะต้องการให้ความสำคัญกับเพื่อนกลุ่มนี้ เนื่องจากคิดว่าเป็นเพื่อนที่มีความเข้าใจกันมากที่สุด และได้รู้จักในสภาวะที่ลำบากในชีวิต	149	56.9
ไม่ติดต่อ เพราะเป็นการรู้จักกันในระยะสั้นจึงไม่ให้ความสำคัญ	113	43.1
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.33 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่จะติดต่อกับผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามการติดต่อกับเพื่อที่รู้จักในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานีอย่างแน่นอน เพราะต้องการให้

ความสำคัญกับเพื่อนกลุ่มนี้ เนื่องจากคิดว่าเป็นเพื่อนที่มีความเข้าใจกันมากที่สุด และได้รู้จักในสภาวะที่ลำบากในชีวิต คิดเป็นร้อยละ 56.9 และรองลงมาคือ ไม่ติดต่อกัน เพราะเป็นการรู้จักกันในระยะสั้นจึงไม่ให้ความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 43.1

ตารางที่ 4.34

จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกตามความรู้สึกกลัว
ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี

ความรู้สึกกลัวทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี	จำนวน	ร้อยละ
รู้สึกกลัวมากไม่อยากจะกลับมาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี เนื่องจากขาดอิสรภาพ	211	80.5
ไม่รู้สึกกลัวกับการเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี เพราะคิดว่าตนเองสามารถปรับตัวได้แล้ว	51	19.5
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.34 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่รู้สึกกลัวมากไม่อยากจะกลับมาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี เนื่องจากขาดอิสรภาพ คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคือไม่รู้สึกกลัวกับการเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จ.ปทุมธานี เพราะคิดว่าตนเองสามารถปรับตัวได้แล้ว คิดเป็นร้อยละ 19.5

ตารางที่ 4.35
จำนวนและร้อยละของผู้ต้องขังหญิงจำแนกความรู้สึกกังวล
กับการถูกสังคมนมองว่าเป็นคนติดยาเสพติด

ความรู้สึกกังวลกับการถูกสังคมนมองว่าเป็นคนติดยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่รู้สึกกังวล รู้สึกมั่นใจในตนเอง พร้อมทั้งจะเผชิญชีวิตภายนอก เนื่องจากเมื่อได้เข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตและได้ฝึกฝนวิชาชีพอันจะนำไปใช้ทำมาหากินได้อีกต่อไป	138	52.7
รู้สึกกังวลเป็นอย่างมาก เกรงว่าสังคมภายนอกจะรังเกียจไม่ให้อภัยกับสิ่งที่เคยกระทำผิด อาจถูกปิดกั้นไม่ให้โอกาสทางสังคมได้คบหาสมาคมหรือมีงานทำ	124	47.3
รวม	262	100.0

จากตารางที่ 4.35 พบว่าผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ไม่รู้สึกกังวล รู้สึกมั่นใจในตนเอง พร้อมทั้งจะเผชิญชีวิตภายนอก เนื่องจากเมื่อได้เข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตและได้ฝึกฝนวิชาชีพอันจะนำไปใช้ทำมาหากินได้อีกต่อไป คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาคือ รู้สึกกังวลเป็นอย่างมาก เกรงว่าสังคมภายนอกจะรังเกียจไม่ให้อภัยกับสิ่งที่เคยกระทำผิด อาจถูกปิดกั้นไม่ให้โอกาสทางสังคมได้คบหาสมาคมหรือมีงานทำ ร้อยละ 47.3

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการเข้ายาเสพติดของผู้หญิง

ความคิดเห็นของผู้ต้องขังหญิงเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการเข้ายาเสพติดของผู้หญิง สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. รัฐควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด ในแง่กฎหมาย และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว และสังคม
2. รัฐควรสนับสนุนในการให้การศึกษาระดับพื้นฐานแก่เด็กและเยาวชน
3. รัฐควรจัดหางบประมาณในการส่งเสริมให้การบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถเลิกจากการติดยาเสพติด และกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ

4. ควรส่งเสริมให้ผู้หญิงมีความรู้ทางวิชาชีพหลักสูตรง่าย ๆ ตามความต้องการของตลาดแรงงานเพื่อให้ผู้หญิงได้นำความรู้เหล่านี้ไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อ

การใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังใน ทักษสถานบำบัดพิเศษหญิง

จังหวัดปทุมธานี

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง ที่ถูกศาลพิพากษาโทษถึงที่สุดแล้วในคดี ยาเสพติดให้โทษฐานเสพยาเสพติด ที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ในลักษณะการพูดคุยในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิง จำนวน 2 คน จากการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาสามารถอธิบายและสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

ผู้ต้องขังหญิงคนที่ 1

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังหญิง

ผู้ต้องขังหญิงอายุ 29 ปี สมรสแล้วมีบุตรด้วยกัน 2 คน ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระดับการศึกษาสูงสุดก่อนต้องโทษคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนต้องโทษประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-6,000 บาท โดยรายได้ที่ได้มาใช้จ่ายไปกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าเลี้ยงดูบุตร และใช้ในการซื้อยาเสพติด ในส่วนของประวัติการกระทำผิด ผู้ต้องขังหญิงไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน

2. ข้อมูลด้านปัจจัยภายนอก

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงมาจากครอบครัวที่มีความอบอุ่น แต่ก็มีลักษณะทางครอบครัวที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงไม่สบายใจคือ การทะเลาะเบาะแว้งกันบางครั้ง โดยที่ผู้ต้องขังมีความสนิทสนมกับมารดา มีบุคคลในครอบครัวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด 1 คนคือสามี แต่ครอบครัวไม่มีส่วนผลักดันให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติด ลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิง เป็นบ้านเช่ามีลักษณะเป็นชุมชนแออัด ในละแวกบ้านแวดล้อมไปด้วยผู้เสพยาเสพติดและค้ายาเสพติด ในส่วนของสภาวะทางเศรษฐกิจนั้น ปรากฏว่าผู้ต้องขังหญิงมีปัญหาทางการเงิน ในกรณีที่ผู้ต้องขังหญิงมีปัญหาทางการเงินจะพูดคุยปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากบิดามารดา ในส่วนของ

การคบหาสมาคมกับเพื่อนนั้น ผู้ต้องขังหญิงมีเพื่อนสนิทมากกว่า 1 คนขึ้นไป และเพื่อนส่วนใหญ่ ใช้นิยามเสพติด แต่เพื่อนไม่มีส่วนในการชักจูงให้ผู้ต้องขังหญิงใช้นิยามเสพติด ในส่วนของการรับรู้โทษทางกฎหมายจากการเสพยาเสพติดนั้นปรากฏว่าผู้ต้องขังหญิงได้รับรู้จากโทรทัศน์และบุคคลใกล้ชิด

3. ข้อมูลด้านปัจจัยภายใน

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงเกี่ยวกับทัศนคติต่อยาเสพติดนั้น ปรากฏว่าผู้ต้องขังหญิงทราบว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อชีวิตและมีผลต่อสุขภาพร่างกาย นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงยังมีความเห็นว่าการใช้นิยามเสพติดเป็นครั้งคราวไม่ทำให้ตัวเองหรือผู้เสพเกิดการติดยาเสพติด ในส่วนของบุคลิกภาพของผู้ต้องขังหญิงนั้น ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าเมื่อผู้ต้องขังหญิงเสพยาเสพติดแล้วจะทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีความกล้ามากขึ้น คือกล้าทำอะไรที่มีความเสี่ยงมากขึ้น

4. ลักษณะการกระทำผิดในคดียาเสพติด

ผู้ต้องขังหญิงใช้นิยามเสพติด 2 ประเภทด้วยกันคือ กัญชา โดยมีความถี่ในการใช้เดือนละ 2-3 ครั้ง และยาบ้า มีความถี่ในการใช้ยาเป็นประจำทุกวัน วันละ 10-20 เม็ด ซึ่งผู้ต้องขังหญิงมีความคาดหวังจากการใช้นิยามเสพติดเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยสาเหตุในการใช้นิยามเสพติดครั้งแรกของผู้ต้องขังหญิงมาจาก การอยากรู้อยากลอง ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าเมื่อใช้นิยามเสพติดแล้วทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีความต้องการใช้นิยามเสพติดที่เพิ่มขึ้นในครั้งต่อ ๆ ไปเมื่อได้รวมกลุ่มกับเพื่อนที่ใช้นิยามเสพติดด้วยกัน ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ต้องขังหญิงจะซื้อยาเสพติดมาใช้กับกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีแหล่งที่ซื้อยาเสพติดอยู่ในละแวกที่อยู่อาศัยและสามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย ทำให้เสี่ยงต่อการใช้นิยามเสพติดมากขึ้น

5. ความคาดหวังและการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

เมื่อพ้นโทษออกไปผู้ต้องขังหญิงคาดหวังว่าจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก เพราะการเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ทำให้ผู้ต้องขังหญิงได้ทราบถึงผลเสียของการใช้นิยามเสพติดที่มีผลต่อการใช้ชีวิตของตนเอง นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าผู้ต้องขังหญิงไม่รู้สึกกังวลกับความรู้สึกของคนรอบข้างที่มองว่าผู้ต้องขังหญิงเป็นคนซึ่คู้ซึ่ตาราง เพราะผู้ต้องขังหญิงขอเพียงแค่ให้ครอบครัวยอมรับได้เท่านั้นเอง นอกจากนี้เมื่อพ้นโทษออกไปผู้ต้องขังหญิงจะนำวิชาชีพที่ได้รับการอบรมจากทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อหารายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งการที่ผู้ต้องขังหญิงได้ทำงานประกอบอาชีพ ทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีเวลาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดน้อยลง เป็นผลให้อัตราการใช้นิยามเสพติดของผู้หญิงลดลงด้วย

ผู้ต้องขังหญิงคนที่ 2

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังหญิง

ปัจจุบันผู้ต้องขังหญิงอายุ 27 ปี สถานภาพการสมรสโสด ก่อนต้องโทษกำลังศึกษาอยู่ระดับการศึกษาก่อนต้องโทษคืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า ภูมิลาเนาเดิมกรุงเทพมหานคร มีรายได้มาจากการขอผู้ปกครอง ประมาณเดือนละ 10,000 บาทไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน

2. ข้อมูลด้านปัจจัยภายนอก

ผู้ต้องขังหญิงมาจากครอบครัวที่มีความอบอุ่น สมาชิกในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงไม่เคยกระทำความผิดคดียาเสพติด ลักษณะของชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิงเป็นบ้านของตนเอง มีลักษณะเป็นชุมชนที่มีฐานะปานกลาง ไม่มีสภาพแวดล้อมเป็นแหล่งยาเสพติด รายได้ของครอบครัวเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน ในกรณีที่ผู้ต้องขังหญิงมีปัญหาทางการเงินจะพูดคุยปรึกษากับบิดและมารดา ในส่วนของความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้นผู้ต้องขังหญิงมีเพื่อนสนิทมากกว่า 1 คน และเพื่อนส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติด ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าเพื่อนไม่มีส่วนในการชักจูงให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติด

3. ข้อมูลด้านปัจจัยภายใน

จากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงเกี่ยวกับทัศนคติต่อยาเสพติดนั้น ผู้ต้องขังหญิงทราบว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อชีวิตและมีผลต่อสุขภาพร่างกาย นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่าการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราวไม่ทำให้ผู้เสพเกิดการติดยาเสพติด เมื่อผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดแล้วทำให้ผู้ต้องขังหญิงรู้สึกกระฉับกระเฉง และทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีความกล้ามากขึ้น คือผู้ต้องขังหญิงกล้าพูด กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ถ้าไม่ได้ใช้ยาเสพติดผู้ต้องขังหญิงจะมีบุคลิกภาพที่ไม่กล้าแสดงออกเมื่อต้องอยู่กับผู้คนจำนวนมาก ในส่วนของการรับรู้โทษจากการเสพยาเสพติดนั้นผู้ต้องขังหญิงได้รับรู้มาจาก หนังสือพิมพ์และบุคคลใกล้ชิดที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4. ลักษณะการกระทำผิดในคดียาเสพติด

ยาเสพติดที่ผู้ต้องขังหญิงใช้คือ ยาบ้า ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติด 2 ปี โดยมีความถี่ในการใช้ยาเสพติดเป็นประจำทุกวัน นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่า ผู้ต้องขังหญิงมีความคาดหวังจากการใช้ยาเสพติดเพื่อความสนุกสนานเฮฮาไปกับกลุ่มเพื่อน และได้มีโอกาสสังเกตพฤติกรรมของเพื่อนแต่ละคน โดยสาเหตุที่ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดในครั้งแรกนั้น เพราะความอยากรู้อยากลอง เนื่องจากได้เห็นเพื่อนใช้ยาเสพติดเป็นประจำทุกวัน นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่า เมื่อใช้ยาเสพติดแล้วทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีความต้องการใช้ยาเสพติดที่เพิ่มขึ้น ในการใช้ยาเสพติดผู้ต้องขัง

หญิงจะใช้ยาเสพติดกับกลุ่มเพื่อนประมาณ 4-5 คน ในส่วนของเงินที่ผู้ต้องขังหญิงนำไปซื้อยาเสพติดนั้นได้มาจากเงินที่ผู้ปกครองให้ใช้จ่ายในแต่ละเดือน ซึ่งมีแหล่งที่หาซื้อยาเสพติดได้ง่าย เพราะมีที่ประจำในการซื้อยาเสพติด

5. ความคาดหวังและการใช้ชีวิตหลังพ้นโทษ

เมื่อพ้นโทษออกไปผู้ต้องขังหญิงคาดหวังว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก เพราะรู้สึกกลัวที่ต้องเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากทำให้ผู้ต้องขังหญิงขาดอิสรภาพ นอกจากนี้ผู้ต้องขังหญิงมีความเห็นว่า เมื่อพ้นโทษออกไปผู้ต้องขังหญิงจะติดต่อกับเพื่อนที่ารู้จักกันในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี เนื่องจากมีความผูกพันกับเพื่อนกลุ่มนี้ โดยผู้ต้องขังหญิงไม่รู้สึกรู้สีกังวลเมื่อพ้นโทษออกไปและจะนำความรู้จากการฝึกวิชาชีพที่ได้รับจากทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ไปใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ส่วนที่ 3 การอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี” มีประเด็นในการศึกษาดังนี้

ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมของผู้ต้องขัง

จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่ใช้ยาเสพติดมีอายุเฉลี่ย 21-30 ปี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนภาคกลาง มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่หย่าหรือแยกกันอยู่กับสามี ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ 3,000-5,000 บาท ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติดมากกว่า 12 เดือน สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังหญิงซึ่งมีวัยที่เป็นผู้ใหญ่รู้จักคิดพิจารณาให้เหตุผลในการตัดสินใจกระทำการใด ๆ ได้ด้วยตนเอง การมีระดับการศึกษาต่ำ มีอาชีพไม่มั่นคง รายได้ต่ำ สถานภาพสมรสหย่าร้างหรือแยกกันอยู่กับสามี เป็นส่วนใหญ่มีส่วนที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงตัดสินใจใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2529, น. บทคัดย่อ) กล่าวว่า ผู้หญิงที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาต่ำ

ปัจจัยภายนอกของผู้ต้องขัง

ปัจจัยภายนอกของผู้ต้องขังที่ใช้ยาเสพติด สามารถแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. สัมพันธภาพในครอบครัว

จากการศึกษา ผู้ต้องขังหญิงและสมาชิกภายในครอบครัวมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวมีการทะเลาะกันบ้างบางครั้ง สมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ไม่เคยใช้ยาเสพติด จึงไม่มีการชักชวนให้ผู้ต้องขังใช้ยาเสพติด เมื่อผู้ต้องขังหญิงเผชิญปัญหาจะปรึกษาพูดคุยกับบิดาหรือมารดา ซึ่งสอดคล้องกับ อำพล สุอำพัน (อ้างถึงใน จันทิรา ปัทมินทร และ อมรกุล อินโชนานนท์, 2537, น. 9-18) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญที่สุดต่อครอบครัว คือสายสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดามารดาและบุตรมีความรัก ความอบอุ่นต่อกัน และภายในครอบครัวต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีเวลา มีความอดทน มีการสร้างความผูกพันที่กระชับและมั่นคง มีความเข้าใจต่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ อัมเบอร์สันดี (Umberson D., 1992, p 664) ที่ว่าสัมพันธภาพในครอบครัวจะมั่นคงได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบบางส่วนในเรื่องความผูกพันระหว่างบิดามารดาและบุตร ต้องมีความเกี่ยวข้องกันตลอดเวลา ดังนั้นการที่บิดามารดาสนใจดูแลบุตรของตน จะช่วยให้มีสัมพันธภาพของครอบครัวที่ดี ทำให้บุคคลในครอบครัวห่างไกลยาเสพติด

2. อิทธิพลของเพื่อน

ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนที่ค่อนข้างดี ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทมากกว่า 1 คนขึ้นไป เห็นได้ว่าการคบเพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนเป็นพัฒนาการทางสังคมตามธรรมชาติของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉลองรัฐ อินทรีย์ และคณะ (2527) ที่พบว่าวัยรุ่นต้องการเพื่อน ชอบคบเพื่อน และรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า เพื่อนหรือบุคคลที่คุ้นเคยของผู้ต้องขังหญิงเคยกระทำผิดกฎหมายหรือเคยถูกจำคุก ผู้ต้องขังหญิงไม่เคยถูกบังคับหรือชักชวนจากเพื่อนให้ใช้ยาเสพติด แม้ว่าผู้ต้องขังหญิงมีความใกล้ชิดหรือมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิด แต่ถ้าผู้ต้องขังหญิงมีค่านิยมหรือความเชื่อที่จะไม่ละเมิดบรรทัดฐานของสังคม ผู้ต้องขังหญิงก็จะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ลาดทองใบ ภูอภิรมย์ (2530) กล่าวว่าบุคคลที่มีความสามารถในการต้านทานอิทธิพลการชักจูงจากเพื่อนได้ เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักใคร่

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า แม้ผู้ต้องขังหญิงมีโอกาสใกล้ชิดกับเพื่อนที่กระทำผิดกฎหมาย เช่น เพื่อนติดยาเสพติด การที่ผู้ต้องขังหญิงจะกระทำผิดตามไปด้วยหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ

การยอมรับหรือไม่ยอมรับอิทธิพลการชักจูงจากเพื่อน ถ้าผู้ต้องขังหญิงไม่ยอมรับอิทธิพลจากเพื่อน ในทางที่ผิด โอกาสที่ผู้ต้องขังหญิงจะกระทำผิดตามเพื่อนก็เกิดขึ้นได้ยาก

3. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

จากการศึกษาพบว่า การเผยแพร่ข่าวสารเรื่องโทษและพิษภัยของสารเสพติดมีผล ทำให้การเสพยาเสพติดลดลง โดยแหล่งข่าวสารที่ได้รับมาจากโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้อง กับ Smart และ Fejer (1974) กล่าวว่า การสื่อสารคือกระบวนการที่มีความคิดหรือข่าวสารถูกส่ง จากแหล่งสารไปยังผู้รับสารด้วยเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร และ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริชัย ศิริกายะ (2526) กล่าวว่า โทรทัศน์เป็นแหล่งข่าวสารที่น่าเชื่อถือ ที่สุดในทัศนะของผู้ติดสารเสพติด

4. สภาพแวดล้อม (ที่อยู่อาศัย)

จากการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติด ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยอยู่ใกล้แหล่งเสพยาและค้ายาเสพติด มีสภาพเป็นชุมชนแออัด หรือหมู่บ้านที่ติดกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมในการกระทำผิดของ Fletether ที่ กล่าวว่าอัตราการกระทำผิดขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Burthess ที่กล่าวว่าอัตราการกระทำผิดมักเกิดในย่านที่คนอยู่อย่างแออัด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการกระทำผิด โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ที่มีความยากจน เป็นชุมชนแออัด ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีสมบัติ บุญเมือง (2527) กล่าวว่า กลุ่มวัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติด เพราะส่วนใหญ่มี ผู้ติดยาเสพติดและขายยาเสพติดในละแวกบ้าน รวมถึงมีเพื่อนติดยาเสพติด ลักษณะชุมชนที่อยู่ อาศัยเป็นชุมชนค่อนข้างแออัดและเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ทำให้เกิดแหล่งมั่วสุมได้ง่าย แสดงให้เห็น ว่า สภาพแวดล้อมมีความสำคัญต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ดังที่ จรัส สุวรรณเวลา และ คณะ (อ้างถึงใน วชิราภรณ์ ศรีเบญจกุล, 2545, น. 121) กล่าวว่า การที่ผู้หญิงใช้ยาเสพติดเพราะ สภาพแวดล้อมเป็นตัวผลักดัน ทำให้ผู้หญิงเกิดความเคยชินกับยาเสพติดมาตั้งแต่แรกจึงไม่รู้สึก แปลกแยก ทำให้ผู้หญิงทดลองใช้ยาเสพติดได้ง่าย จากผลของการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับ ทฤษฎีการใช้ยาเสพติด (จรีรัตน์ เนาวจำเนียร, 2543, น. 13-14) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมเป็นตัว ผลักดันให้ใช้ยาเสพติด เป็นต้นว่าสถานที่อยู่อาศัยเต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติด สิ่งแวดล้อมภายในบ้านขาดความอบอุ่น ความรัก รวมไปถึงฐานะทางเศรษฐกิจและปัญหาชีวิต

5. สภาวะทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษาสภาวะทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังหญิง พบว่า รายได้ของครอบครัว ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน ผู้ต้องขังหญิงมีภาระหนี้สิน ทำให้มีปัญหาทางด้านการเงิน จากสภาวะทางเศรษฐกิจดังกล่าวทำให้ผู้ต้องขังหญิงเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดได้ง่ายขึ้น

เพราะถ้าหากครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอ อาจทำให้ผู้ต้องขังหญิงหรือบุคคลในครอบครัวหลงผิดไปค้ายาเสพติดและใช้ยาเสพติดได้ รวมทั้งผู้ต้องขังหญิงอาจถูกชักจูงให้เป็นเครื่องมือของกระบวนการค้ายาเสพติดได้ เพื่อแลกเปลี่ยนเงินหรือยาเสพติดได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ภาวิณี อยู่ประเสริฐ (2450, น. 113) พบว่า ครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจปานกลางเสี่ยงต่อการที่บุคคลในครอบครัวจะติดยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาเป็นฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และสูงตามลำดับ และพบว่าการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติด ซึ่งอาจเป็นเพราะมีรายได้มากพอกับการซื้อยาเสพติดมาเสพ หรืออาจเป็นเพราะต้องใช้จ่ายยาเสพติดเข้าช่วยเพื่อให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า และมีความอดทนในการทำงานมากขึ้น

ปัจจัยภายในของผู้ต้องขัง

ปัจจัยภายในของผู้ต้องขังที่ใช้ยาเสพติด สามารถแบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ทัศนคติต่อยาเสพติดของผู้ต้องขัง

จากการศึกษาทัศนคติต่อยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง พบว่า ผู้ต้องขังหญิงมีทัศนคติต่อยาเสพติดที่ถูกต้อง สามารถแยกแยะความถูกต้องและไม่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติดออกจากกันได้ โดยผู้ต้องขังหญิงทราบว่า ยาเสพติดเป็นอันตรายต่อร่างกาย ยาบ้าเป็นยาเสพติดชนิดหนึ่ง ผู้มีสติมั่นคงสามารถเลิกยาเสพติดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คณะอนุกรรมการทำงานฝ่ายวิจัย ปปส.คธ. (2524) กล่าวว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าภายหลังจากที่ทดลองเสพยาเสพติดแล้วจะสามารถเลิกยาเสพติดได้ ซึ่งเป็นความเชื่อและทัศนคติที่ถูกต้อง ทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีแนวโน้มในการใช้ยาเสพติดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดน้อยลง เนื่องจากการกระทำของบุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามสิ่งที่เขาเชื่อหรือตามทัศนคติของเขา

2. บุคลิกภาพของผู้เสพ

จากการศึกษาผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ ไม่แน่ใจในบุคลิกภาพของตนเอง โดยบุคลิกภาพที่ผู้ต้องขังหญิงคิดว่าเป็นบุคลิกภาพของตนเอง คือ รู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ไม่ถูกต้อง คิดว่าตนเองเป็นคนกระฉับกระเฉง และมีความเชื่อมั่นในการกระทำของตนเอง ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่ถูกต้อง ทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีแนวโน้มในการใช้ยาเสพติดหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดน้อยลง ซึ่งบุคลิกภาพเป็นปัจจัยภายในตัวของผู้ต้องขังหญิงที่ส่งผลต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง จากการศึกษพบว่าบุคลิกภาพที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด เช่น มักคิดจนนอนไม่หลับ ชอบอยู่คนเดียว อารมณ์เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผลบ่อย ๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (2530) กล่าวว่า เหตุจูงใจประการหนึ่งที่ทำให้

คนหนุ่มสาวติดยาเสพติด ก็คือสาเหตุด้านบุคลิกภาพ นั่นคือ บุคคลที่มีความอ่อนแอ อ่อนไหวทางด้านจิตใจและอารมณ์จะมีผลทำให้เสพยาเสพติดได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมจิตต์ ภาติกร และคณะ (2527) กล่าวว่า บุคลิกภาพทางจิตและอารมณ์ที่บกพร่อง เป็นสาเหตุให้ผู้หญิงเสพยาเสพติดได้

สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่สำคัญในการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความอยากรู้อยากลองมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ นัทธี จิตสว่าง และคณะ (2544) ที่พบว่าเส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังหญิงคดียาเสพติด มีมูลเหตุจูงใจจากการอยากรู้อยากลอง เพื่อความสนุกสนาน และมีเรื่องไม่สบายใจ ดังนั้นเหตุผลส่วนใหญ่ที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดคือ ความอยากรู้อยากลอง สาเหตุรองลงมาคือ เพื่อความสนุกสนาน จากการศึกษาค้นคว้าของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดเมื่อได้รวมตัวกับกลุ่มเพื่อน เพื่อความสนุกสนาน นอกจากนั้นสาเหตุมีเรื่องไม่สบายใจ ในการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ มีเรื่องไม่สบายใจมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ เพราะมีปัญหาทางด้านการเงิน มีหนี้สิน รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งทำให้ผู้หญิงเกิดความเครียดและใช้ยาเสพติดเพื่อเป็นทางออกในการแก้ปัญหา นอกจากนั้นสาเหตุมีแหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้ ๆ ที่อยู่อาศัย ก็เป็นสาเหตุที่มีความสำคัญเช่นกัน เพราะผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ประสบกับปัญหาในด้านนี้ เพราะสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยให้ผู้ต้องขังหญิงเลิกใช้ยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงใช้ยาเสพติดที่มีสาเหตุมาจากการถูกบังคับ เพื่อนต่างเพศ (คูรัก) แนะนำชักชวน เพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วย คิดว่าเป็นเรื่องโก้ๆ เพื่อการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งพบน้อยมาก จึงไม่เป็นผลต่อการใช้ยาเสพติดมากนัก

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปภายหลังพ้นโทษ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังหญิงคาดหวังว่าจะไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก เพราะรู้สึกกลัวไม่อยากกลับไปเข้ามาอยู่ในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง เนื่องจากขาดอิสรภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นัทธี จิตสว่าง (2544, น. บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังของเส้นทางชีวิตในอนาคตส่วนใหญ่ตั้งใจว่าจะไม่กลับไปเสพยาเสพติดอีก เพราะเข็ดหลาบต่อโทษเรือนจำ นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า มีผู้ต้องขังหญิงจำนวนไม่น้อยที่ไม่แน่ใจว่าจะกลับไปยุ่ง

เกี่ยวกับยาเสพติดอีกเพราะเมื่อพ้นโทษออกไปผู้ต้องขังหญิงต้องกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม ๆ ที่อาจทำให้ผู้ต้องขังหญิงต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีกก็เป็นไปได้ เช่น การที่ผู้ต้องขังหญิงมีที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ยาเสพติด (จรัรัตน์ เนาวจำเนียร, 2534, น. 13-14) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลที่ผลักดันให้ใช้ยาเสพติด เป็นต้นว่า สถานที่อาศัยเต็มไปด้วยแหล่งค้ายาเสพติด จากทฤษฎีการใช้ยาเสพติดสอดคล้องกับการศึกษาของ นัทธิจิตสว่าง (2544, น.บทคัดย่อ) กล่าวว่า ความคาดหวังของเส้นทางชีวิตในอนาคตส่วนหนึ่งไม่แน่ใจว่าจะกลับไปเสพยาเสพติดอีก หากต้องกลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม

ในส่วนของข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขการใช้ยาเสพติดของผู้หญิง พบว่าผู้ต้องขังหญิงอยากให้รัฐมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด ในแง่กฎหมาย และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัวและสังคม เนื่องจากคนในชุมชนยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด พร้อมกับรัฐควรให้การสนับสนุนและให้โอกาสคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ มีฐานะยากจน มีโอกาสได้รับการศึกษาตามที่สมควรได้รับจากทางรัฐบาล นอกจากนี้รัฐควรจัดหางบประมาณในการส่งเสริมให้การบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ตามปกติ